

Ana Marija PAVLIČ

**Recenzija knjige Hartmuta Radebolda:
Abwesende Väter und Kriegskindheit -
Alte Verletzungen bewältigen**

*Odsotnost očetov in otroštvo med vojno -
Premagovanje starih ran*

Založba Klett-Cotta, Stuttgart, 2010, trda vezava,
261 strani, ISBN 978 - 3 -608 - 94633 -8

Prof. dr. Hartmut Radebold je knjigo napisal iz treh vidikov: kot zdravnik, kot raziskovalec in kot nekdo, ki je bil sam prizadet zaradi izgube očeta. Knjigo je pisal pri svojih 75-ih letih, kar mu je omogočilo, da je posledice odsotnosti svojega očeta lahko proučeval nekaj desetletij.

Bistvo knjige predstavlja psihoanaliza, ki jo je opravil pri šestih moških in štirih ženskah, rojenih med leti 1935 in 1947. Poročila obsegajo njihovo otroštvo, njihova doživetja med vojno in takoj po njej, njihov razvoj v mladosti in v odrasli dobi in obdobje zdravljenja. Tem poročilom iz leta 1999 pisatelj dodaja še tista iz leta 2009, ko se pojavi vprašanje, kako ti ljudje živijo danes in kako je nanje vplivala psihoanaliza.

Knjiga je razdeljena na več poglavij in podpoglavij. V prvem poglavju z naslovom »Kaj se je takrat dogajalo?« pisatelj govori o nasilju med vojno, o vojnih izgubah, o beguncih in izgnancih, o odhodu očetov v vojno. V tem poglavju navaja tudi precej statističnih podatkov, povezanih z obdobjem vojne in po njej.

Sledi poglavje, v katerem predstavi življenje, zdravljenje in razvoj pacientov, kjer vsakega

izmed njih obravnava posamično. V poglavju »Zakaj so pacienti prišli na zdravljenje šele v odrasli dobi?« navaja številne vzroke, ki so jih navedli pacienti.

V enem od poglavij dr. Radebold podrobno govori tudi o sebi, o svojem otroštvu in o vsem, kar je njegova družina doživljala med vojno. Njegov oče je bil zdravnik, ki so ga pošiljali na fronte na Poljsko, v Francijo in drugam in z ene izmed njih se ni več vrnil.

Med leti 1970 in 1985 se je pisatelj začel intenzivneje ukvarjati z odsotnostjo svojega očeta in te izkušnje so mu pomagale, da je lažje razumel težave svojih pacientov in jih spremljal med zdravljenjem. Ko so v Nemčiji v letih 2006/ 2007 ustvarjali film z naslovom »Sinovi brez očetov« (Söhne ohne Väter), so ustvarjalci filma najprej obiskali njega in šele potem ostalih sedem vprašanih.

V naslednjih poglavjih pisatelj govori o diagnozi v zvezi z motnjami svojih pacientov, analizira nekaj ljudi, ki so odraščali med vojno in po njej, govori o tem, kako lahko očetje vplivajo na razvoj človekove osebnosti, o rezultatih zdravljenja z vidika psihoanalitika, o procesu staranja njegovih pacientov in o posledicah, ki jih je nanje imela odsotnost očeta. Knjiga je zanimiva, ker se pisatelj zelo podrobno loteva posamezne obravnavane teme in obenem vleče primerjavo med tistim, kar je zaradi odsotnosti očeta doživljal sam in kar so doživljali njegovi pacienti.

Prof. dr. Hartmut Radebold je napisal številne knjige, v zadnjem času pa sta izšli še knjigi *Temne sence naše preteklosti* (Die dunklen Schatten unserer Vergangenheit) in *Moramo se naučiti starati* (Älterwerden will gelernt sein).
